

ROQUEROLS

ANY 1 - N.º 1 - REVISTA MENSUAL INDEPENDENT D'INFORMACIÓ LOCAL

Editorial

FESTA ¿MAJOR?

Ara que ja ha passat la Festa Major, ara que ja l'hem deixat enrera i l'hem païda, ara, doncs, és l'hora de valorar-la.

De primer, una evidència: la Festa Major de La Roca, com totes les altres, perd, va a menys, ja que no és la d'abans. Per què? No és fa difícil d'analitzar-ne les causes: abúlia col·lectiva envers la festa degut a la constant "festa" en la vida d'alguns, pèrdua del veritable sentit de la festa, del fonament de la mateixa, i, en fi, que el temps passa i avui es porta més la discoteca que no pas la música d'envelat. Però, malgrat tot això, la Festa Major segueix tirant endavant. Any rera any, un grup de persones, els de la Comissió de Festes, l'organitzen. I l'organitzen amb tota la bona voluntat del món i, n'estic segur, de la millor manera que saben, cosa que és molt d'agrair. Ara bé, la Festa Major segueix anant enrera, a menys. Després del poc èxit de la de l'any 83, organitzada a corre-cuita donat que les eleccions municipals es van celebrar pel maig, la del present any va aixecar, de bon principi, comentaris no massa optimistes: els uns, més joves, que si era la Festa Major dels avis, els altres no tan joves, que si no venia ni un espectacle de primera línia, i els altres, de totes edats, qualsevol altra cosa. La gent no estava massa entusiasmada amb la Festa Major; no la sentia; no la vivia. Allò cert és, però, que un cop acabada, podem dir que la present Festa Major s'ha mantingut en la tònica de les dels darrers quatre o cinc anys, tret de la de l'any 83, de nivell lleugerament inferior pels motius dessús comentats. Una Festa Major d'allò més conservadora i elitista. Sí, perquè hi ha dues menes de Festes Majors: les populars, fetes al carrer i amb espectacles gratuïts, més pròpies de les grans ciutats, com per exemple la Festa Major de Granollers, i les "elitistes" —per dir-ho d'alguna manera— fetes a l'envelat on només hi acut un tipus de gent econòmicament benestant i que exclou, per exemple, la massa d'emigrants. I no estem dient, en absolut, que l'un tipus sigui millor que l'altre; simplement els esmentem. I a La Roca, és clar, ens decantem per una Festa Major elitista i conservadora. Però tampoc això ho fem amb decisió: la gent que va a l'envelat, la gent que paga i manté la Festa Major, desenganyem-nos, prefereix pagar una mica més i poder veure una "Trinca" o un espectacle con-

gut i ballar al compàs d'una bona orquestra gironina que no pas pagar poc menys i veure un número d'allò més corrent. Pensem-hi: ens decantem ben bé per una Festa Major elitista fent venir gent bona encara que s'hagi de pagar, o ens oblidem de l'envelat i fem una Festa Major popular, al carrer i que, de segur, ja no seria tan "Festa Major".

El que sí que no podem fer és mantenir-nos en "punt mort", sense innovar, sense "jugar fort". Es senzill: o caixa o faixa.

En tot cas, no afluïxem i continuem en la difícil tasca d'intentat revitalitzar una Festa que es remonta segles enrera.

L'11 DE SETEMBRE

Certament, en una Festa Major conservadora de novetats no n'hi ha massa. Emperò, aquest any n'hi ha hagut una, i de ben positiva: la celebració de l'11 de Setembre. No dic que això no s'hagués fet ja en anys i ocasions anteriors. Francament, ho desconexo. Ara bé, dubto que se li hagués donat la importància que enguany sembla que ha tingut. De bon matí, entrada gratuïta a l'envelat, on s'hi celebrava una ballada de sardanes, i a la tarda, tirant al capvespre, actuació de l'Esbart Sant Cugat, per continuar amb l'actuació de la Coral Centre i Energia, que, amb acompanyament de l'orquestra Triomfal, deleità el públic assistent amb un seguit de cançons d'allò més catalanes. Posà punt final a la dita actuació el cant dels Segadors als primers sons del qual tothom es posà dempeus i cantà.

Però el que de debò va ser "innovació" fou el parlament del nostre batlle, en Joan Pujol. Amb l'envelat ple de gom a gom, en Joan, després de fer una referència històrica a la diada nacional catalana, va tocar el tema de la presó. Va reafirmar un altre cop que l'Ajuntament de La Roca s'oposaria a la construcció de la presó a Can Ribes, essent la contestació del poble un fort aplaudiment. Ara bé, el que sí ens hauríem de plantejar és si l'envelat és el lloc més oportú per a parlar d'aquestes coses. Certament, tampoc se n'va parlar; només se va fer una referència. Cal, doncs, que se'n segueixi parlant, que aquest poble que va aplaudir les paraules del seu batlle, i que tampoc vol la presó a Can Ribes, pugui, perquè en té tot el dret, saber què ha passat amb la presó. I això, més que a l'envelat, s'ha de fer en una reunió informativa, oberta a tothom.

Cartes AL DIRECTOR

LA SOCIETAT NO PERTANY A TOTS

Sr. Director:

En el vostre primer número vàreu publicar un article titolat "Ja n'hi ha prou". En ell parlàveu d'un grup de joves que havia fet uns actes vandàlics a la placeta. Bé, estic d'acord, és un comportament classificable d'un mal a la comunitat, però a la societat... no us passeu un pèl! La societat, aquesta societat, l'han creada uns altres, per a ells, si voleu, però jo no crec que sigui justa.

No és molt més greu tenir uns míssils que ens apuntin al cap que uns joves que trenquen una font? No és tenir uns militars que no facin res un mal molt més gran?

La Revista "Roquerols" agraeix les cartes dels seus lectors i, malgrat tenir-les totes presents, només publicarà, per raons òbvies d'espai, aquelles que jutgi més interessants i actuals, en quant al tema que tracten. Totes les cartes han de poder aparèixer firmades. No publicarem cartes signades amb pseudònims o inicials. Aiximateix, hem de poder comptar amb les dades completes de l'autor, com són el nom, l'adreça (telèfon inclòs) i el núm. del D.N.I. Les cartes han de ser escrites a màquina, a doble espai, i agrairem que tinguin una extensió màxima de 25 línies. Dirigiu-les a: Revista "Roquerols" carrer de Dalt, 23, La Roca.

i la policia que continua pegant a les manifestacions? i els policies que us enganyen i us estafen? i els milers de funcionaris que es passen el dia contant-vos els diners i fent DNIs...

Els nens dolents que van espatllar la font varen fer el mateix que haurien fet els seus pares fa 30 anys. No els podeu jutjar de delinqüents.

Els que esteu d'acord amb la societat establerta us queixeu per la "inseguretat ciutadana" i molts ho arregrarieu a cops de "porra" o amb carnisseries sagnants. ¿Creieu que aquesta és la solució?

La vostra societat margina a les capes més baixes, i les mig obliga a refugiar-se en suburbis. I les margina quan les obliga a parlar idiomes que no son els seus, i les